

ISPOVESTI

Stevan Stancevic

INT UCIONICA - DAN

Vidimo staru socijalističku učionicu, stolovi su neuredno razbacani, kao i stolice, po celoj prostoriji. Tabla je skinuta i na podu je. Na zidu visi slika Tita.

Detalj na tita, detalj na nečije patike za fizičko u kesi. Detalj na parče stakla na podu. Detalj na malo otvoren orman koji ima par geografskih karti ili slično.

Širok kadar prostorije, kamera prati muvu koja je tu (ne vidi se ali pratimo zvuk).

Čuje se par pucnjeva napolju. Krupno na muvu koja miruje.

U prostoriju utrčava Metodije (50ak godina, sa bradom, u crnoj mantiji) znojav i vidno uznemiren. Zatvara vrata iza sebe, gleda uznemireno po prostoriji pa se sakriva ispod stola. Shvata da je vidljiv, zatim uzima tablu i privlači je tako da bude ispod nje i da ne može da se vidi. Vidi i praznu kutiju i stavlja je pored.

U prostoriju par sekundi zatim ulaze dva vojnika sa pištoljem i puškom. Visoki su, zapušteni, imaju kamuflažne uniforme. Vojnik 1 zviždi neku melodiju.

VOJNIK 1

Stani, stani, ibar vodo, ibar
vodooo.... Gde si četniče, jebem li
ti seme krvavo?

Krupan kadar na Metodija koji se trese i znoji iza table.

Vojnik 2 ide i gleda ispod stolova, poluzainteresovano.

VOJNIK 2

Da nije u ormanu majku mu jebem?

VOJNIK 1

Valja to proveriti. Četniče, ako si
u ormanu, "ispadaj", što biste vi
rekli. Daćemo ti dva udaha
vrijemena.

Oba vojnika čekaju i ništa se ne dešava.

Krupno na Metodija koji drži zatvorene oči i otvara usta nemo u molitvi.

Čuje se par pucnjeva napolju i vrisak.

VOJNIK 1 (CONT'D)

Opa, uhvatiše onog sprintaša ipak
(smeh).

(MORE)

VOJNIK 1 (CONT'D)

Jesi li ti, majke ti rođene znao
da sprintaši trče brže nego gazele?

VOJNIK 2

Nisam.

VOJNIK 1

Pa nisi ali eto, sad znas. Gazele,
ej!

Vojnik jedan daje signal Vojniku 2 da ode i otvori orman.

Vojnik 2 prilazi, otvara drugo krilo ormana ali u ormanu nema nikoga.

Metodijev POV, vidimo noge kako koračaju pored njega. Staju na sekund. Zadržava dah.

VOJNIK 2

Nema ovde nikoga. Ajmo.

VOJNIK 1

Vidiš ti to, i ovaj pop je neka
gazela...

Vojnici odlaze iz prostorije, vrata ostaju otvorena.

Metodije čeka nekoliko sekundi, pa proviri iza table i kutije. Čuju se koraci i otvaranje sledećih vrata.

Polako izlazi, na laktovima se šunja do vrata. Gleda ka hodniku i vraća se unutra.

Naslanja se na zid sedeći i izdahne duboko kao da mu je lakše. Trese se.

Ustaje, odlazi do prozora, ali se sagne brzo čim proviri.

Seda opet uza zid, uzima patike iz kese i gleda ih. Smeje se.

Čuju se dva pucnja, pa protrčavanje hodnikom, Metodije se opet sakriva iza table i kutije, ali koraci samo prođu pored prostorije. On vidi da patike nisu na istom mestu na kom su bile, pa proviruje da vidi da li ima nekoga. Pažljivo se kreće da ih vrati u kesu i na mesto na kom su bile, dolazi do pola kad začuje korake koji ulaze.

Okreće se u užasu.

Vidimo ispod stola noge, ali ženske (Metodijev POV).

Široko na oboje u prostoriji, Metodije leži sa kesom u ruci a Dragica (30 godina, mršava, niska, provokativno obučena) ga gleda prestravljeno.

DRAGICA
Čiji si ti?

METODIJE
Ja sam... Božiji.

Dragica luta po prostoriji, kao da ne zna gde je. Osmehuje se.

DRAGICA
Božiji... Jel mogu da budem i ja ovde, sa vama? Ne bih da sama umrem, bar ne danas.

Metodije čeka nekoliko trenutaka, zbunjen.

METODIJE
Naravno dete.

Dragica prolazi i seda za jednu od stolica, kao dete u klupi.

Metodije je gleda sa poda. Ostavlja kesu.

DRAGICA
Jel znate pope, da vam crkve više nema? Napraviše vam javni čučavac od oltara. Ostalo spališe.

Metodije se nasmeje. Pridigne se.

METODIJE
Njima je to na savest, crkve će se sagraditi, ali takvim dušama spasa nema. Ako je njima milo da u božijoj kući seru...

Metodije ustaje, odlazi do vrata, gleda kroz hodnik i zatvara ih pažljivo.

Prilazi Dragici i uzima jednu ivicu njenog stola.

METODIJE (CONT'D)
Ajdemo skupa, bićemo tiši.

DRAGICA
Jasno je meni da ste vi vjerujući, ali školske klupe ne zaustavljaju metke.

METODIJE
Jest, to je već božije, al' ajde da pokažemo malo volje.

Dragica se nasmeje i ustane, pa zajedno sa Metodijem polako podigne klupu i prinese je zatvorenim vratima.

Udare malo jače i Metodiје pokaže Dragici prstom da bude tiša.

Potom prinose još jednu koju stavljaju na ovu gore. Nakon toga pomeraju orman ka klupama i vratima.

Metodiје se zadovoljno smeje.

METODIJE (CONT'D)

Vidiš. Ako dođu misliće da je zaključano.

DRAGICA

Neće, vrata će se otvoriti pedalj i znaće da je barikada. A onda će nam jebati majku. Ali ajde, bar smo pokušali.

Dragica skida cipele i stavlja ih tiho pored. Obe štikle su polomljene.

Metodiје pomera tablu i nju naslanja na sve što su stavili na vrata.

DRAGICA (CONT'D)

Kako se zovete?

METODIJE

(dok namešta tablu) Ja sam otac Metodiје. A kako se ti zoveš?

DRAGICA

Ne pitam za to, nego kako se zovete stvarno.

METODIJE

Stvarno sam ti i rekao. A ranije sam bio Slavko, ali to je neki drugi život.

DRAGICA

Drago mi je, čika Slavko. Ja sam Dragica.

METODIJE

Dragica... Kao moja pokojna mati. Divno je to ime.

Metodiје seda na par klupa od Dragice.

Dragica naslanja glavu na sto, kao da će da zaspi.

DRAGICA

Divno je, divno... Ali uprlja čovek
svoje ime lako, znate.

METODIJE

Sve što se uprlja se može i
očistiti.

Čuje se par pucnjeva napolju, oboje se sagnu instiktivno.

DRAGICA

E ja taj deterdzent još nisam
našla. Pušite li?

METODIJE

Ne pušim. Ali nemoj paliti, možda
vide dim kroz prozor.

DRAGICA

Ma nemam ja, mislila sam da od vas
tražim ako imate.

Matodije se nasmeje, pa ode da proviri do prozora. Čuje se
jako slaba narodna muzika u pozadini.

DRAGICA (CONT'D)

(dok drži ruke prekrštene na klupi
i leži na njima) Jel se vama može
čovek ispovediti? Onako, za pravo?
Za kraj? Nešto se mislim, nisam to
nikad uradila a nešto bi mi možda
sad baš leglo.

METODIJE

Nema ti kod nas ispovesti kao na
filmovima, kod nas imaš duhovnika
koji te posavjetuje, sasluša, kaže
nešto nekad pametno nekad manje
pametno... Čovek kao i svi drugi.

Dragica se nasmeje i krene da šara po prašini stola na kom
leži.

Metodije seda na isto mesto gde je sedeo pre.

METODIJE (CONT'D)

Šta ti je muka, Dragice?

Dragica se namešta da joj bude udobnije. Par trenutaka
tišine.

DRAGICA

Muka imam milion, ma šta milion...
Miliijardu. Ali jedna me grize kao
gladna kuja, srce mi ždere.

METODIJE

Mlada si ti Dragice, sve se to da
ispraviti. Ako tuđi život nisi
uzela nema toga što ti bog neće
oprostiti. Sve on nas voli, ali...
na neki samo njemu znan način
(smeh)

DRAGICA

Pričala je baba meni kako rat u
ljudima budi noć, crnilo neko. I ja
sve gledala ovo sranje i kažem sebi
"bako al si ti mudra bila"... A
nikako sebe da pogledam.

METODIJE

Pa šta je to toliko strašno bilo?
Jel si na ratište išla?

DRAGICA

Nisam.

METODIJE

Pa onda nisi ni ubila ni ranila ni
zlo nanela drugom.

DRAGICA

Ma kakvi. Nisam to...

Metodije začuti i obori pogled.

METODIJE

Niko od nas nije savršen. Misliš da
ja nisam grešio? Koliko sam puta
samo gospoda ime uzalud uzeo, pa
eto oprostih sebi nekako.

Kadar na movu koja čisti noge.

DRAGICA

Jeste li? Ja sebi ovo ne mogu.

METODIJE

Ma možeš nego inat teraš neki,
mlada si i tvrdoglava. Nemoj
pričati ako ti je teskoba.

DRAGICA

Moram, ne da mi mira. A vi se bar nećete smijati niti me osuditi.

METODIJE

Nemam ja pravo na to. Nisam ja sudija ni dželat, daleko bilo. Samo ću te saslušati, ako je to potreba.

DRAGICA

Jeste. Znate... Moj momak vam je bio odavde, iz visokog.

METODIJE

E? Iz koje kuće?

DRAGICA

Slavonica.

METODIJE

Pa znam ja njegovu mati a i oca, dobra su oni kuća, časni ljudi.

Dragica se nasmeje.

DRAGICA

Otišao je kad je krijenulo sve ovo gore, u planine, da pokušaju da zadrže one ludake. Javljao se, sve bilo u rijeđu. Prvo svake noći, pa onda svake druge, i tako prestade da se javlja. Ja osjedila, već ga sahranila i oplakala.

Dragica ustaje, uzneimirena.

DRAGICA (CONT'D)

Ali, jedne noći ti čujem ja od komšinice Mize da je videla ona mog Njegovana, ali sa nekom drugom. (pocinje da place i brise suze) Pomislih laže kurva zna koliko sam ga voljela, hoće da mi se srce slomi. Ma kakvi, kaže ona vidjela ih drže se za ruke sve pravo, poljubi on nju pa je stegne onako oko struka. Kao što je mene stezao. Kao da i nju voli. Danima nisam spavala. Ali jedne noći se spremim ja da vidim svojim očima da je to to, da on sa drugim ženama noći provodi a ja se osušila od tuge.

Metodije se nasmeje uz podršku.

DRAGICA (CONT'D)

Pravo vam kažem, očiju mi. Krenula noću, uzela cura sve kao za grad da idem, upicanila se da ga iznenadim ako ova laže, i ajd' polako u štiklama uzbrdo. Sve vreme mislim "majku mu jebem, ako ga uhvatim ubiću ga (suze), na licu mesta ću ga iskasapiti rukama golim i odoh kući da se obesim". Šta mi pa vrijedi živjeti više ako me ne voli.

Dragica sedne, obriše suze i okrene ledja Metodiju.

METODIJE

Sjedi, sačekaj, pa ne moraš sve odmah reći. Valjda imamo vremena (blag smeh).

DRAGICA

Jož, čika Slavko...(okreće se ka Metodiju) A ja kad sam došla gore.... (kroz suze). Oni su bili poklani kao pilići. Sve obešeni gore po brezama i bagremu, kao ukrasi više. Nema rječi, nema smjeha. Čuje se samo njihanje i kanapi. Njege mog nema, ostade od njega... Ukraš... (slovo)

METODIJE

(prilazi je i grli je) Jož dete moje strašno je to, jaka snaga je potrebna da se to preživi i ostane normalan. A nije grijeh misliti da ćeš ubiti nekoga pa vidiš da je on već... Jel te savest grize?

DRAGICA

(briše suze i kroz smeh, pa se odaljava) E moj čika Slavko... Nije to moj greh.

Metodije gleda Dragicu sa brigom i strepnjom. Ustaje, i seda za klupu pored nje.

DRAGICA (CONT'D)

Kako sam krenula nazad, sa druge strane su već mudžahedini došli. Preko šume, isekli put što se kaže.

METODIJE

Jel su te uhvatili?

DRAGICA

Nisu, kad sam ih vidjela znala sam
ja koliko je sati. Sve je spaljeno
bilo dole. A ja već obučena bila
kao kurvica (smeh)

Metodijske joj pogleda u noge pa u grudi. Skrene pogled odmah.

METODIJE

Išla si se videti sa dragim, nije
to grijeh.

DRAGICA

Slušajte, čika Slavko.

Dragica ustane i krene da šeta po učionici, bosa.

DRAGICA (CONT'D)

Priđem ja jednom tenku i kažem "ko
vam je glavni ovde?", a oni krenu
da se smeju svi. Kažu "upoznaćemo
te mi sa glavnim ali ajd prvo u
kuću onu tamo". Pa siđu sa tenka,
pa me odvedu u neku kuću pored. I
onda jedan po jedan, razvale me
onako dobrano što se kaže. Ni suzu
nisam pustila (smeh).

Metodije gleda sa žaljenjem.

DRAGICA (CONT'D)

Krene zadnji da se zakopčava i
odlazi, a ja kažem "Hajde sada da
me upoznaš sa glavnim jebem li ti
majku lažovsku, jel takav dogovor
bio?". I on izgleda bio neka
poštenjačina (smeh), pa me odvede
stvarno do Muharemovića. Moj čika
Slavko, da sam ja znala... Meni
posle dlaka sa glave nije falila,
jel možete da verujete?

METODIJE

Jojs dete moje, pa kako si njih...
Kako to?

DRAGICA

Ima i tamo poštenih ljudi. Nije on
andjeo, ali nije bio djubre. Lepo
mi rekao, zadovoljiš malo vojsku,
malo ih zabaviš i imaš život. I ja
šta ću, ajde...

METODIJE

Sve što čovek radi, dete moje, radi
da sebi život očuva. Nekada su te
stvari lepe, nekad nisu. Ali ne
pita nas život ni bog da li nam se
sve sviđa. Nije greh život čuvati,
makar i po cenu časti.

DRAGICA

Ma koga briga šta ti se svidja,
radiš šta treba da preživiš, jašta.
Ne stidim se ja toga ič.

Metodije gleda sa nevericom u Dragicu.

DRAGICA (CONT'D)

Krenula čak i da zaradjujem. Šta je
to bilo, sedneš malo u krilo, malo
popušiš, malo se naguziš. Jebiga
brzo prodje a i nije loše svaki
put.

Metodije se oktopčava kao da mu je vruće. Gleda u butine,
grudi, kosu, usta, pa skreće pogled.

METODIJE

Pa ja... Pa...

DRAGICA

Znam, ni ja nisam mislila da će
tako biti. Onda sam se jedno jutro
probudila i shvatila da nema smisla
više. "Dosta je bilo Dragice da se
zajebavaš ovako, ajde ti polako
dalje". I pokupim se i odem bez
riječi, a nisam znala gde ću. Kuća
spaljena. Onda sam krenula na
istok, kad tamo opet graja se
skupila i opet se puškara. E u
pizdu materinu... Reko gdje ću, šta
ću... Ajd' u školu možda nešpto i
naučim (smeh). A u školi ni manje
ni više no Pop!

METODIJE

Ššššš, tiše nemoj čuće nas...

Dragica ustaje i gleda kroz prozor.

METODIJE (CONT'D)

(postidjeno) Ti si... Lijepa si,
nema što. Ta te lepota i spasila od
smrti. Šta ćeš...

DRAGICA

Hah, eee moj pope... Ništa vi mene slušali niste. Ajde, recite nešto pametno čika Slavko majke vam da ne bude da sam se zidu ispovedila.

METODIJE

Ovo jeste strašno. Nemam... Nemoral boli, ali i dalje je šansa da se duša spase tu, ako se pokaješ. Ali iskreno.

Dragica prilazi i nadvija se nad Metodija.

DRAGICA

Ne razumete. Ne kažem se ja zbog popušenih kurčeva. Bila sam ratni profiter i biću opet ako zatreba. Mene...(suze) Jede me to što nikad neću znati da li je moj Njega držao drugoj ruku oko struka ili je kurva lagala. To sebi ne mogu da oprostim, što nisam došla dok je živ bio. Da ga zagrlim još jednom, ili da mu oči iskopam. Nikad tako voljela nisam, čika Slavko. Nikad.

Metodije ustaje i prilazi Dragici, pa joj stavlja ruku na rame.

METODIJE

Dragice... Nisi ti tu mogla ništa. Moraš nastaviti dalje. Prestani da se kažnjavaš za nešto za šta nisi kriva. Pa ko je mogao znati šta te čeka gore...

Metodijeva ruka sa ramena prelazi na ruku, blago je mazi.

Dragica gleda u njegovu ruku, pa u oznojeno čelo. Pravi grimasu gađenja.

DRAGICA

Opa, pope... Nisam znala da je i vama do jebačine u ovaj zao čas?

METODIJE

Molim? (sklanja ruku)

DRAGICA

Vrati ruku slobodno... Nisam ja glupa ako sam kurva, čika Slavko. Vidim ja muške poglede i te kako.

METODIJE

Sram te bilo. Ja nikad žensko ne bih iskoristio.

DRAGICA

Eto, za sve postoji prvi put.

Dragica uzima Metodijevu ruku i stavlja je sebi na grudi. Metodije je šokiran, ali ne sklanja ruku. Dragica ga čvrsto drži za ruku

DRAGICA (CONT'D)

Jel prija, pope?

METODIJE

Nemoj dete, molim te.

DRAGICA

Nisam ja dete, odavno. A vi ste svi isti, u mantiji ili uniformi. Jeb'o vam pas mater.

Metodije sklanja ruku i odlazi u drugi kraj prostorije, raskopčava se i seda na pod.

Dragica traži po protoriji cigaretu.

Vidi patike na podu, uzima ih i obuva.

DRAGICA (CONT'D)

(imitira djaka) Čas je počeo - ZDRAVO!

Metodije je pogleda, pa pogleda u pod.

Iz mantije vadi konzervu sa mesnim nareskom.

METODIJE

Da li si gladna?

DRAGICA

Jesam. Kako ćemo jesti, prstima?

METODIJE

Pa prstima...

Oboje jedu mesni narezak iz konzerve, ćute.

Metodije liže prste.

DRAGICA

Ček, stani... Zar nije sredom i petkom post? Danas je petak koliko znam.

METODIJE

Koga briga za post.

DRAGICA

Zabole vas za boga koji je toliko dobar da će i prekršen post da oprostiti?

METODIJE

E pa ako hoće da postim neka mi pošalje neku ribu a ne mesni narezak. Jebiga, mora da se preživi...

DRAGICA

Niste mi vi neki pravi vernik, moj čika Slavko?

Metodije uzima zalogaj, pa daje ostatak konzerve Dragici. Naslanja glavu na zid.

METODIJE

Kurac sam ti ja jedan, na biciklu, Dragice. Serem svima o svemu ceo život, glumim kako sam pošten, moralan, pun razumevanja. Slušam kojekakve budale, primam u svoju kuću propalice, nitkove, šljam da bi eto, rekli svi kako je Metodije dobar sveštenik i čovek. A istina je... (okreće glavu)

DRAGICA

Šta je istina, čika Slavko?

METODIJE

Istina je, dete moje da sam ja samo želeo da budem kao i svi, kao i ti. Da se napijem, da pevam u cik zore pesme svojoj dragoj na prozor, da se slupam u čaćinom stojadinu u neku banderu, da se pobijem sa nekim bizgovom. Sve sam ti ja to hteo...

DRAGICA

Pa mogli ste.

METODIJE

A nisam, ne znaš ti kako je to kad si obeležen. Breme ti je ova crna "uniforma" (smeh), od glave do pete.

Metodije ustaje i proviruje kroz prozor.

METODIJE (CONT'D)

Sve misliš da ima smisla, tu si zbog boga. Ne moraš ti da jebeš šta stigneš, tebe je bog odabrao, ne moraš ti da probaš tu travu, tebe je bog odabrao da za njega govoriš. A onda... draga moja Dragice... Bog ode odavde u tri pičke lepe materine i ostavi nas da se pokoljemo i da nam ljudi kao ukrasi po drveću vise.

DRAGICA

Čiji bog?

METODIJE

Čiji god da je, jebo sam mu mater.

DRAGICA

Nemojte tako čika Slavko. Nije fer da tako pričate. Pa nije nam bog dao tenkove, bog priča neku svoju priču svima nama, naše je samo kako ćemo da je čujemo. Možda nas nije ni ostavio. Možda samo posmatra da vidi ko je dovoljno...

METODIJE

Istrajan?

DRAGICA

E to.

METODIJE

Možda, ali da je surov... surov je u pizdu materinu.

Nekoliko momenata ćutnje, Metodije crta nešto po tabli koja je naslonjena.

DRAGICA

Jel ste imali vi ženu?

METODIJE

Jesam, ali nije mogla da ostane trudna pa smo se tako eto, rastali da ja nadjem neklog drugog ko će mi sina roditi. Idiot. Nisam je nikad ni preboleo.

DRAGICA

Gde je ona sada?

METODIJE

U Beogradu, kako znam. Učiteljica.

Metodije gleda po prostoriji i smeje se.

DRAGICA

A jel vi hoćete djece?

METODIJE

Ma ne znam ni sam šta hoću. Ali lijepo bi mi bilo da je ona sada tu, to je istina.

DRAGICA

Pa eto, idite za beograd. Ako preživite dobićete svoju...

METODIJE

Slavicu

DRAGICA

Hah, Slavica, Dragica... Dobićete svoju Slavicu. Ako ne, bar ste imali zašto umrjeti.

METODIJE

Hrabra si ti, Dragice, ali nismo baš svi, jebiga. Tebe svakako gore čeka Njegovan. Osim ako ne grli i tamo drugu, majku li mu jebem.

Oboje se smeju.

Metodije prilazi i grli Dragicu. Dragica grli njega snažno.

Metodije odlazi do prozora i vidi da nema nikoga.

METODIJE (CONT'D)

Izgleda da su otišli.

DRAGICA

Ma nisu, tu su iza nekog ćoška, ali možete da se provučete nekako.

METODIJE

Pa ne možemo ovde biti svakako dovjeka.

DRAGICA

Istina, pope.

METODIJE

Ajd da sklonimo ovo sranje.

Odlaze i sklanjaju sve sa vrata, pa polako otvaraju vrata, vide da nema nikoga.

DRAGICA

Neka je sa srećom. Pozdravite mi Slavicu ako je nadjete. A ja cu Njegu od vas kad ga vidim.

METODIJE

(smeh) Hvala ti, Dragice. Izvuci ces se ti, znam to.

DRAGICA

Naravno, idem da vidim ko je...

METODIJE

Aktuelan?

DRAGICA

E to pope. Sve vi popovi znate za druge, sem za sebe.

Metodije je gleda, pa skida mantiju. Baca je na pod.

METODIJE

Uzdravlje Dragice, čuvaj se.

Dragica se osmehuje, odmahuje Metodiju koji je krenuo da odlazi. Okreće se i odlazi na drugu stranu hodnika. Usput peva.

DRAGICA

"Partizan sam tim se dičim..."

KRAJ